Rok IX. **Nr. 19.**

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi.

Redagowany w c. k. Radzie szkolnej krajowej.

Wydany dnia 12. lipca 1905.

L. 15.754.

Okólnik

c. k. Rady szkolnej krajowej do Zarządów wszystkich szkół ludowych pospolitych w sprawie pouczeń o tępieniu kanianki i szkodliwych ostów.

Pomimo, że już od dwudziestu lat obowiązuje ustawa z dnia 17. lutego 1885 Dz. ust. kraj. Nr. 41. o tępieniu kanianki i szkodliwych ostów, i wydane do niej rozporządzenie wykonawcze z dnia 20. sierpnia 1885 Dz. ust. kraj. Nr. 42. przychodzi z ubolewaniem stwierdzić, że postanowienia tej ustawy, z nielicznymi wyjątkami, prawie wcale nie bywają wykonywane i że ludność rolnicza na mniejszych posiadłościach gospodarująca nie jest należycie obeznaną z warunkami przyrodzonymi rozwoju tych szkodliwych chwastów oraz z przepisami ustawy wydanej w sprawie ich tępienia.

Zauważono powszechnie, że chwasty te szerzą się w ciągu ostatnich kilku lat w kraju naszym w sposób zatrważający przedewszystkiem na polach włościańskich, a wobec nieświadomości środków zapobiegawczych przeciwko ich szerzeniu się oraz sposobów ich tępienia, zagrażają w wysokim stopniu kulturom rolniczym, uszczuplając znacznie i tak niską rentę rolniczą.

Okoliczność ta spowodowała c. k. Namiestnictwo do wydania w tej sprawie reskryptu z dnia 2. sierpnia 1904 l. 24.507, ponowionego rozporządzeniem z dnia 14. kwietnia 1905 l. 28.434.

Udzielając te reskrypta do tutejszej wiadomości zwróciło się c. k. Namiestnictwo do c. k. Rady szkolnej krajowej z prośbą o skierowanie na tę sprawę uwagi gron nauczycielskich celem odpowiedniego wpływania na dziatwę szkolną, a tem samem pośrednio na ludność rolniczą, przez należyte pouczenie jej o szkodliwości kanianki i ostów oraz o sposobach ich tępienia.

Czyniąc zadość temu życzeniu c. k. Rada szkolna krajowa poleca nauczycielstwu szkół ludowych, przedewszystkiem zaś nauczycielom szkół ludowych typu wiejskiego, aby pouczeniom o życiu i rozwoju kanianki i ostów, oraz o skutecznych sposobach ich tępienia, poświęcali na nauce w szkole więcej niż dotychczas uwagi.

Na nauce codziennej pouczenia te mają być przeprowadzone w zakresie przepisanego planami nauki materyału naukowego, lecz muszą być zarazem należycie wyczerpywane i utrwalone. W czasie nauki szkolnej nadarza się do tego sposobność przy przerabianiu ustępów rzeczowych ze Szkółki część III. p. t. »Oset«, ustęp 167, (Школа народна ч. III. п. т. „Осет“, устун 142) oraz ze Szkółki cz. IV. p. t. »Rośliny pastewne«, ustęp 105, (Школа народна ч. IV. п. т. „Пастівні ростини“, устун 98). Nie należy także pominąć sposobności praktycznego pokazania sposobu tępienia tych chwastów i w tym celu winni nauczyciele urządzać stosowne wycieczki z młodzieżą, o ile na to pozwalają miejscowe warunki.

Również i na nauce dopełniającej należy poświęcić należytą uwagę sprawie tępienia kanianki i ostów a mianowicie przy sposobności przerabiania ustępów ze Szkółki cz. V. p. t. »Niszczenie chwastów«, rozdział I. ustęp 46; »Koniczyna czerwona«, rozdział III. ustęp 44, (Школа народна ч. V. п. т. „Винищуванє хопт, відділ I. устун 48; „Червона конюшина“, відділ III. устун 44).

W okolicach w których kanianka lub osty szczególnie się rozmnożyły i corocznie stale się pojawiają, winni nadto nauczyciele szkół ludowych zaznajomić dokładnie młodzież nauki dopełniającej z postanowieniami ustawy o tępieniu kanianki i ostów (Dz. ust. kraj. Nr. 41. z r. 1885), oraz z przepisami odnośnego rozporządzenia wykonawczego (Dz. ust. kraj. Nr. 42. z r. 1885).

W tym celu dołącza się jako osobny dodatek do »Dziennika urzędowego« tekst ustawy z dnia 17. lutego 1885 Dz. ust. kraj Nr. 41. o tępieniu kanianki i ostów wraz z rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa

z dnia 20. sierpnia 1885 Dz. ust. kraj. Nr. 42, oraz wyciąg z okólnika c. k. Namiestnictwa z dnia 14. kwietnia 1905 l. 28.434.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 25. czerwca 1905.

Za c. k. Namiestnika
Płażek.

Wiadomości osobiste.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 31. maja b. r. raczył nadać najmiłościwiej Emilowi Michałowskiemu, dyrektorowi c. k. męskiego seminaryum nauczycielskiego w Tarnopolu, tytuł Radcy rządu.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty, na mocy Najwyższego upoważnienia, przyznał Kazimierzowi Bruchnalskiemu. c. k. okręgowemu inspektorowi szkolnemu dla okręgu lwowskiego miejskiego, VII. klasę rangi *ad personam.*

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty przyznał Stanisławowi Barabaszowi, dyrektorowi c. k. szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem, VII. klasę rangi.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty nadał opróżnione posady nauczycielskie w państwowych szkołach średnich:

rzeczywistemu nauczycielowi II. gimnazyum w Rzeszowie dr. Bronisławowi Bandrowskiemu w V. gimnazyum we Lwowie;

profesorowi gimnazyum I. w Kołomyi Stanisławowi Bielawskiemu w gimnazyum I. w Przemyślu:

rzeczywistemu nauczycielowi gimnazyum w Bochni Stefanowi Brablecowi w gimnazyum w Podgórzu;

profesorowi I. gimnazyum w Tarnowie Janowi Dorozińskiemu w gimnazyum św. Anny w Krakowie;

rzeczywistemu nauczycielowi I. gimnazyum w Tarnowie Stanisławowi Gajczakowi w II. gimnazyum we Lwowie;

profesorowi gimnazyum w Bochni dr. Romanowi Jamrógiewiczowi w III. gimnazyum w Krakowie;

profesorowi I. gimnazyum w Tarnowie Leonowi Kierońskiemu w gimnazyum w Buczaczu:

profesorowi gimnazyum w Dębicy Emilowi Kołodnickiemu w gimnazyum w Stryju;

profesorowi gimnazyum w Wadowicach Tadeuszowi Kołomłockiemu w II. szkole realnej w Krakowie;

profesorowi gimnazyum w Bochni Edwardowi Kozłowskiemu w gimnazyum w Podgórzu;

rzeczywistemu nauczycielowi szkoły realnej w Stanisławowie Franciszkowi Kraśnieńskiemu w szkole realnej w Tarnopolu;

profesorowi gimnazyum w Jarosławiu dr. Franciszkowi Krčekowi w VI. gimnazyum we Lwowie;

profesorowi gimnazyum w Stanisławowie Władysławowi Latoszyńskiemu w IV. gimnazyum we Lwowie;

profesorowi gimnazyum II. w Kołomyi dr. Eustachemu Makaruszce w gimnazyum akademickiem we Lwowie;

rzeczywistemu nauczycielowi gimnazyum w Stryju Fryderykowi Müllerowi w gimnazyum w Dębicy;

profesorowi gimnazyum w Podgórzu Dezyderemu Ostrowskiemu w gimnazyum św. Jacka w Krakowie;

profesorowi szkoły realnej w Krośnie Andrzejowi Procykowi w szkole realnej w Stanisławowie;

rzeczywistemu nauczycielowi gimnazyum w Jaśle Michałowi Radomskiemu w gimnazyum w Dębicy;

profesorowi gimnazyum w Podgórzu dr. Maryanowi Reiterowi w VI. gimnazyum we Lwowie;

profesorowi gimnazyum II. w Kołomyi Ludwikowi Salo w gimnazyum akademickiem we Lwowie;

profesorowi gimnazyum w Jarosławiu Franciszkowi Słuszkiewiczowi w gimnazyum w Bochni;

profesorowi gimnazyum I. w Tarnowie Stanisławowi Smreczyńskiemu w I. szkole realnej w Krakowie:

rzeczywistemu nauczycielowi gimnazyum w Stanisławowie Bronisławowi Szubie w I. gimnazyum w Tarnowie;

profesorowi IV. gimnazyum w Krakowie Antoniemu Waśniowskiemu w gimnazyum św. Anny w Krakowie.

J. E Pan Minister Wyznań i Oświaty zamianował rzeczywistymi nauczycielami w szkołach średnich zastępców nauczycieli:

Mieczysława Dąbrowskiego w gimnazyum w Jarosławiu dla tego samego zakładu;
dr. Jana Demiańczuka w V. gimnazyum we Lwowie dla gimnazyum w Stanisławowie:
Bonawenturę Graszyńskiego w gimnazyum w Stryju dla gimnazyum I. w Kołomyi;
Franciszka Jachimczaka w gimnazyum w Bochni dla I. gimnazyum w Tarnowie;
dr. Maryana Janellego w V. gimnazyum we Lwowie dla gimnazyum w Nowym Sączu;
Piotra Kalinowskiego w szkole realnej w Stanisławowie dla szkoły realnej w Krośnie;
Jana Koima w gimnazyum I. w Kołomyi dla gimnazyum w Jarosławiu;
Ludwika Koerbera w gimnazyum w Brodach dla tego samego zakładu;
dr. Kamila Krafta w II. szkole realnej w Krakowie dla IV. gimnazyum w Krakowie;
dr. Edwarda Kuntzego w II. gimnazyum we Lwowie dla gimnazyum w Bochni;
dr. Ernesta Łunińskiego w II. szkole realnej we Lwowie dla gimnazyum w Buczaczu;

Władysława Machetę w gimnazyum w Brodach dla gimnazyum w Wadowicach;
Kazimierza Midowicza porucznika i nauczyciela w szkole kadeckiej we Lwowie dla gimnazyum w Jaśle;
dr. Edwarda Niezabitowskiego w gimnazyum św. Jacka w Krakowie dla gimnazyum w Nowym Targu;
Franciszka Nagórzańskiego w II. gimnazyum w Rzeszowie dla tego samego zakładu;
Alfreda Rachalskiego w I. szkole realnej w Krakowie dla gimnazyum w Stanisławowie;
Zdzisława Thulliego w I. szkole realnej we Lwowie dla szkoły realnej w Tarnopolu;
Jana Walczaka w gimnazyum w Wadowicach dla gimnazyum w Jaśle;
dr. Władysława Witwickiego w IV. gimnazyum we Lwowie dla tego samego zakładu;
Władysława Żłobickiego w II. gimnazyum we Lwowie dla gimnazyum w Podgórzu.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty zamianował:

Ks. Bohdana Kopytczaka, nauczyciela głównego w c. k. męskiem seminaryum nauczycielskiem w Tarnopolu, nauczycielem głównym w c. k. męskiem seminaryum nauczycielskiem we Lwowie;
Ignacego Suskiego, nauczyciela szkoły ćwiczeń w c. k. męskiem seminaryum nauczycielskiem w Tarnopolu, nauczycielem głównym w c. k. męskiem seminaryum nauczycielskiem w Samborze;
Sylwestra Witoszyńskiego, nauczyciela szkoły ćwiczeń w c. k. męskiem seminaryum nauczycielskiem w Sokalu, nauczycielem głównym w tym samym zakładzie;
Jadwigę Mayównę, zastępczynię nauczycielki w c. k. żeńskiem seminaryum nauczycielskiem w Krakowie, nauczycielką szkoły ćwiczeń w tym zakładzie.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty zamianował Antoniego Święcha, werkmistrza c. k. szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem, nauczycielem tej szkoły w X. klasie rangi.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Jana Majchrowicza nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły męskiej w Bolechowie;
Jana Dobrowolskiego nauczyciela II. 4-klasowej szkoły męskiej w Trembowli;
Helenę Zawadzką nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej im św. Zofii we Lwowie;
Michała Szula nauczyciela 2-klasowej szkoły w Stawczanach;
Sewerynę Karasińską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Szówsku;
Jana Kuryłę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Uhercach.

Zmarli:

Bazyli Storoniak stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Kamionce wołoskiej w okręgu rawskim, zmarł dnia 18. maja b. r. w dziewiątym roku służby;

Leon Podoluk tymczasowy nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Krzywem w okręgu kamioneckim, zmarł 5. czerwca b. r.

Na kurs wakacyjny w Jaśle, przysposabiający do egzaminu kwalifikacyjnego do szkół ludowych pospolitych, przeznaczone zostały następujące nauczycielki pomocnicze:

1. Anna Bukalanka w Nienadówce (Kolbuszowa);
2. Zofia Górnisiewicz w Łące (Rzeszów);
3. Józefa Kantorówna w Róży (Pilzno);
4. Wanda Kędzierska w Domaradzu (Brzozów);
5. Monika Koseda w Chotowej (Pilzno);
6. Marya Kowaczówna w Dąbrowicy (Tarnobrzeg);
7. Helena Kramarzówna w Świątkowej (Jasło);
8. Barbara Łopatkówna w Zubrzyku (Nowy Sącz);
9. Stanisława Łopatkówna w Andrzejówce (Nowy Sącz);
10. Filipina Markiewiczowa w W li lubeckiej (Pilzno);
11. Honorata Nitkówna w Gorzycach (Przeworsk);
12. Marya Petrykówna w Czajkowicach (Rudki);
13. Stanisława Protschke w Dębnie (Tarnobrzeg);
14. Albertyna Pyszyńska w Cmolasie (Kolbuszowa);
15. Eugenia Radziszewska w Przecławiu (Mielec);
16. Zofia Ros kiewicz w Lipnicy (Kolbuszowa);
17. Helena Stankowa w Lubatowej (Krosno);
18. Helena Swobodówna w Krzątce (Kolbuszowa);
19. Małgorzata Szmorhun w Padwi narodowej (Mielec);
20. Wilhelmina Koszycówna w Zarzeczu (Nisko);
21. Józefa Quirini w Bratkówce (Krosno).

Wszystkie powołane na kurs frekwentantki mają się zgłosić dnia 13. lipca b. r. przed godziną 8. rano w budynku szkoły wydziałowej męskiej w Jaśle i wykazać się zawiadomieniem swej przełożonej Rady szkolnej okręgowej o powołaniu na kurs. Po nabożeństwie inauguracyjnem będzie im podany rozkład zajęć na cały czas trwania kursu.

Kierownictwo ku su postarało się o to, że frekwentantki otrzymają na czas trwania kursu za przystępną cenę stosowne pomieszczenie (t. j. mieszkanie, wikt i usługę). Bliższych wyjaśnień w tej sprawie udzieli nauczycielka szkoły wydziałowej w Jaśle p. Kazimiera Juszczakiewiczówna (ulica Igielna).

Zasiłek na koszta podróży i utrzymanie w kwocie po 60 K wypłaci uczestniczkom kursu po przybyciu do Jasła tamtejszy Urząd podatkowy w dwóch równych ratach za kwitem stemplowanym, potwierdzonym przez c. k. okręgowego inspektora szkolnego, p. Jana Ciejkę, jako kierownika kursu.

Na pierwszy kurs nauki koszykarstwa, który odbędzie się w Czerwonej Woli koło Jarosławia w czasie od 17. lipca do 30. sierpnia b. r. włącznie, powołani zostali przez c. k. Radę szkolną krajową następujący nauczyciele:

1. Ferdynand Kupka, nauczyciel szkoły 2-klas. w Uściu zielonem (Buczacz).
2. Jan Kościelny, nauczyciel kierujący szkoły 2-klas. w Białej (Czortków);
3. Emil Szwedyk, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Śnietnicy (Grybów);
4. Michał Sawicki, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Studziance (Kałusz);
5. Leonard Dunicz, nauczyciel kierujący szkoły w Milatynie starym (Kamionka strumiłowa);
6. Władysław Niemiec, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Matyjowcach (Kołomyja);
7. Bolesław Deisenberg, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Straszęcinie (Ropczyce):
8. Michał Skorupski, nauczyciel szkoły 4 klasowej połączonej z wydziałową w Trembowli.

Nadto zostali powołani abituryenci męskich seminaryów nauczycielskich, którzy złożyli w bieżącym roku szkolnym egzamin dojrzałości z dobrym skutkiem:

9. Karol Koryzma z c. k. seminaryum nauczycielskiego w Stanisławowie;
10. Jan Biały z c. k. seminaryum nauczycielskiego w Tarnopolu.

Na kurs uprawy tytoniu, który odbędzie się w Trembowli w czasie od 17. lipca do 29. lipca b. r. włącznie, powołani zostali przez c. k. Radę szkolną krajową następujący nauczyciele:

1. Włodzimierz Krzyżanowski, nauczyciel kierujący 3-klasowej szkoły w Bilczu złotem (Borszczów);
2. Józef Hanisz, nauczyciel szkoły 5-klasowej męskiej w Borszczowie;
3. Józef Bernat, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Chudyjowcach (Borszczów);
4. Ludwik Dąbrowski, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Michałówce (Borszczów);
5. Jakób Skawiński, nauczyciel kierujący szkoły 2-klasowej w Olchowcu (Borszczów):
6. Józef Turczański, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Medwedowcach (Buczacz);
7. Józef Fenz, nauczyciel kierujący szkoły 2-klasowej w Szmańkowcach (Czortków);
8 Eustachy Dorożyński, nauczyciel kierujący szkoły 2-klasowej w Serafińcach (Horodenka);
9. Julian Sadowski, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Celejowie (Husiatyn);
10. Aleksander Demiańczuk, nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Ostrowcu (Kołomyja);
11. Bazyli Tysiak, nauczyciel szkoły 2-klasowej z dopełniającym kursem rolniczym w Balińcach (Kołomyja);
12. Emil Korybutiak, nauczyciel szkoły 4-klasowej z dopełniającym kursem rolniczym w Kobakach (Kosów);
13. Józef Remeniuk, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Dryszczowie (Podhajce):
14. Wilhelm Lubkowski, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Widynowie (Śniatyn);
15. Bronisław Sękowski, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Wołczkowie (Stanisławów);
16. Józef Dobrzyński, nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Zazdrości (Trembowla);

17. Andrzej Machalski, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Brykuli nowej (Trembowla);

18. Michał Majewski, nauczyciel szkoły 1-klasowej w Żeżawie (Zaleszczyki).

Organizacya szkół.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 20. maja b. r. l. 17.750 nadał I. i II. klasie liceum żeńskiego z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu, utrzymywanemu przez Stowarzyszenie „Ruski Instytut dla dziewcząt w Przemyślu", prawo publiczności począwszy od roku szkolnego 1904/5.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 6. czerwca b. r. l. 18.704 nadał 4-klasowej prywatnej szkole ludowej męskiej fundacyi barona Hirscha w Glinianach w okręgu przemyślańskim w myśl § 72. państwowej ustawy szkolnej z dnia 14. maja 1869 Dz. p. p. Nr. 62, prawo publiczności począwszy od roku szkolnego 1904/5 z tem ograniczeniem, że szkoła ta uprawnioną jest do wydawania świadectw mających ważność publiczną tylko własnym uczniom a nie prywatystom.

C. k. Rada szkolna krajowa zezwoliła na przekształcenie utrzymywanej przez konwent P. P. Augustyanek w Krakowie prywatnej szkoły pospolitej 6-klasowej na wydziałową żeńską 3-klasową, począwszy od 1. września 1905.

Konkursa.

a) *ogłoszone po raz pierwszy:*

L. 1.104. C. k. Rada szkolna okręgowa w Krośnie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich z poborami IV. klasy płac:

1. Na dwie posady nauczycieli w 5-klasowej szkole męskiej w Korczynie z pierwszeństwem dla kandydatów z egzaminem wydziałowym.

2. Na posady nauczycielskie w 2-klasowych szkołach: w Iwoniczu (męskiej), Komborni, Krasnej, Lubatowej, Równem i Suchodole.

3. Na posady nauczycieli samoistnych w 1-klasowych szkołach ludowych: w Barwinku, Bratkówce, Myscowej, Polanach, Węglówce i Wojkówce.

Językiem wykładowym w szkołach w Barwinku, Myscowej, Polanach i Węglówce jest język ruski, we wszystkich innych polski.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swych władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie w terminie do dnia 31. sierpnia 1905.

Krosno, dnia 20. czerwca 1905.

L. 552. Celem obsadzenia posady kierującego nauczyciela i trzech nauczycieli w 4-klasowej szkole mieszanej w Łyścu, z polskim językiem wykładowym, ogłasza się niniejszem konkurs. Do posad tych przywiązane są pobory IV. klasy płac.

Kompetenci mają wnieść podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej w terminie do końca sierpnia 1905 do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bohorodczanach.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Bohorodczany, dnia 2. czerwca 1905.

L. 1.024. C. k. Rada szkolna okręgowa w Krośnie ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w 5-klasowej szkole mieszanej w Dukli z poborami III. klasy płac.

O posadę powyższą kompetować mogą kapłani świeccy lub zakonni kanonicznie ordynowani. Zamianowany katecheta nie będzie mógł pełnić obowiązków duszpasterskich.

Podania należycie udokumentowane wraz z tabelą kwalifikacyjną i wykazem lat służby prowizorycznej, względnie dekretem policzenia lat służby do emerytury, należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie do dnia 31. sierpnia 1905.

Krosno, dnia 4. czerwca 1905.

L. 738. Celem stałego obsadzenia ogłasza się niniejszem konkurs na następujące posady nauczycielskie:

Z poborami III. klasy płac:

I. Na posadę nauczyciela szkoły 6-klasowej męskiej w Nadwórnie. Pierwszeństwo będą mieli kandydaci posiadający egzamin wydziałowy z 1. grupy.

Z poborami IV. klasy płac:

I. Na posadę nauczyciela szkoły 4-klasowej w Łanczynie; kompetować mogą tylko mężczyźni.

II. Na posadę nauczyciela (lki) szkoły 2-klasowej w Majdanie granicznym.

III. Na posady nauczycieli samoistnych szkół 1-klasowych w Dobrotowie, Jabłonicy, Osławach czarnych, Paryszczach, Pasiecznej, Potoku czarnym, Rafajłowej, Weleśnicy, Wołosowie Nr. II. i Zielonej.

Językiem wykładowym w szkołach w Nadwórnie, Majdanie granicznym i Wołosowie Nr. II. jest język polski, we wszystkich innych język ruski.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić za pośrednictwem swych władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Nadwórnie najpóźniej do 31. sierpnia 1905.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Nadwórna, dnia 20. czerwca 1905.

L. 815. C. k. Rada szkolna okręgowa w Tarnowie ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela w szkole 4-klasowej mieszanej w Tuchowie z poborami III. klasy płac z językiem wykładowym polskim.

Kandydaci mają się wykazać paten'em do szkół ludowych pospolitych z prawem nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu naukowego a pierwszeństwo będą mieli kandydaci, którzy wykażą się uzdolnieniem do udzielania nauki śpiewu.

Należycie udokumentowane podania wnosić należy za pośrednictwem władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tarnowie do 31. sierpnia b. r.

Tarnów, dnia 14. czerwca 1905.

---

b) *ogłoszone po raz drugi:*

L. 20.661. Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela głównego w c. k. męskiem seminaryum nauczycielskiem w Tarnopolu.

Do tej posady przywiązane są pobory i prawo do dodatków pięcioletnich unormowane ustawą z 19. września 1898 Dz. u. p. Nr. 174.

Ubiegający się o tę posadę winni wykazać się kwalifikacyą nauczycielską dla szkół średnich do udzielania nauki matematyki i fizyki.

Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w tabelę stosunków służbowych, sporządzoną na przepisanym formularzu (Qualifikationstabelle) należy wnieść do c. k. Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem przełożonej władzy najpóźniej do 25. lipca 1905.

Kandydaci, którzy po uzyskaniu kwalifikacyi nauczycielskiej pełnili w szkołach średnich obowiązki zastępców nauczycieli a pragną, aby lata tej służby były im policzone nietylko do ogólnej ilości lat służby ale także do przyznania dodatków pięcioletnich na podstawie analogicznego stosowania §. 10. ustawy z 19. września 1898 Dz. u. p. Nr. 173, winni zaznaczyć to wyraźnie w swych podaniach a zarazem wykazać w tabeli kwalifikacyjnej od jakiego czasu, jak długo i w jakiej liczbie godzin pełnili obowiązki nauczycielskie w charakterze suplentów, podając daty i liczby odnośnych dekretów.

Podania przedłożą Dyrekcye szkół średnich i seminaryów nauczycielskich a względnie c. k. Rady szkolne okręgowe najpóźniej do 1. sierpnia 1905 wypełniwszy należycie rubryki tabeli kwalifikacyjnej.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 17. czerwca 1905.

L. 1061. C. k. Rada szkolna okręgowa w Sokalu ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A) Z poborami II. klasy płac:

1. Na posadę nauczyciela religii gr. kat. w 6 klasowej szkole żeńskiej w Sokalu z obowiązkiem udzielania nauki religii w 4-klasowej szkole mieszanej „na Babińcu“ w Sokalu.

2. Na dwie posady nauczycieli w szkole 4-klasowej pospolitej męskiej połączonej z 3 klasową wydziałową męską w Sokalu.

3. Na posadę kierującej nauczycielki w 2-klasowej szkole żeńskiej przy „Starym Rynku“ w Sokalu.

B) Z poborami III. klasy płac:

4. Na posady nauczycieli religii rzym. kat. i gr. kat. w 5-klasowej szkole męskiej w Bełzie.

C) Z poborami IV. klasy płac:

5. Na dwie posady nauczycieli w szkole 4-klasowej mieszanej w Krystynopolu.

6. Na posadę nauczyciela w szkole 4-klasowej mieszanej w Tartakowie.

7. Na posadę nauczyciela w szkole 3-klasowej mieszanej w Warężu.

We wszystkich powyższych szkołach jest wykładowy język polski.

8. Na posady nauczycieli w szkołach 2-klasowych z wykładowym językiem ruskim: w szkole 2-klasowej męskiej w Sielcu bełzkim, Uhrynowie i Wojsławicach.

9. Na posady nauczycieli w 1-klasowych szkołach z wykładowym językiem polskim: w Kościaszynie, Sulimowie i Żniatynie; z wykładowym językiem ruskim: w Oserdowie, Przemysłowie, Przewodowie, Radwańcach, Sawczynie, Starogrodzie, Torkach i Tyszycy.

Kompetujący o nadanie powyższych posad winni się wykazać kwalifikacyą nauczycielską dla szkół ludowych, a nadto kompetenci pod A) 2., 3., 5., 6. i 7. uzdolnieniem do udzielania nauki języka niemieckiego.

Posady katechetów mogą otrzymać tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni. Mianowany katecheta nie może równocześnie sprawować urzędu duszpasterskiego.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej w terminie do 31. lipca 1905.

Sokal, dnia 7. czerwca 1905.

L. 656. C. k. Rada szkolna okręgowa w Tarnowie ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady nauczyciela kierującego w szkole 2-klasowej w Porębie radlnej z językiem wykładowym polskim, z poborami IV. klasy płac.

Termin wnoszenia podań do końca lipca b. r.

Zarazem podaje c. k. Rada szkolna okręgowa do wiadomości, że w szkole wydziałowej męskiej w Tarnowie jest do obsadzenia posada tymczasowego nauczyciela uzdolnionego do udzielania nauki slöjdu metalowego.

Podania o tę posadę można wnosić zaraz.

Tarnów, dnia 29. maja 1905.

L. 1032. C. k. Rada szkolna okręgowa w Rudkach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły z językiem wykładowym polskim w Tuligłowach z poborami IV. klasy płac i wolnem mieszkaniem w budynku szkolnym.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej w terminie do końca lipca b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Rudki, dnia 24. maja 1905.

Ogłoszenie.

Wydział Towarzystwa opieki nad internatem dla kandydatów c. k. seminaryum nauczycielskiego w Samborze, ogłasza konkurs celem obsadzenia 100 miejsc wolnych w internacie. Przyjęci kandydaci otrzymają pomieszczenie, utrzymanie, opał, pranie, światło, opiekę lekarską i pedagogiczną, poddać się jednak muszą warunkom wymienionym w konkursie i rygorowi regulaminu domowego, przepisanego dla internatów nauczycielskich. Kandydaci III. i IV. roku przyjęci zostaną bez opłaty, tylko za pobierane stypendyum pedagogiczne, uczniowie II. roku za dopłatą 4 K, z I. roku za dopłatą 8 K, a z kursu za dopłatą 10 K miesięcznie do pobieranego stypendyum. Kandydaci I. i II. roku z postępem celującym wolni są od opłaty.

Wszyscy kandydaci przyjęci do internatu mają bezwarunkowo złożyć przy wstępie 26 K a to: 10 K jako dopłatę za połowę lipca (gdyż za ten miesiąc nie pobierają stypendyum), 12 K na wydatki szkolne, 2 K na lekarza i 2 K na inwentarz, również wykazać się, że mają przepisaną liczbę bielizny i innych rekwizytów jako to: książeczkę do modlenia, sześć par bielizny, sześć prześcieradeł, sześć poszewek, sześć ręczników, sześć chusteczek do nosa, dwie pary obuwia nowego, dwa kompletne ubrania i palto zimowe, poduszkę, grzebień, szczotki, łyżkę, widelec, nóż i skrzypce; bielizna ma być znaczona.

Podania zaopatrzone w załączniki jako to: świadectwo szkolne, deklaracyę rodziców potwierdzoną przez zwierzchność gminną, na podstawie której zobowiązują się do regularnego uiszczania dopłaty z góry co miesiąc w myśl powyżej podanych warunków, należy wnosić w nieprzekraczalnym terminie do dnia 18. lipca b. r. na ręce Dyrekcyi c. k. seminaryum nauczycielskiego w Samborze. Dotychczas umieszczeni wychowankowie internatu, którzy odpowiedzieli wymogom regulaminu i wykażą się postępem w naukach i dobrą notą z obyczajów mają pierwszeństwo.

Podania kompetentów obcych, którzy mają bliżej do innych seminaryów nauczycielskich, nie zostaną uwzględnione.

Z Dyrekcyi c. k. seminaryum nauczycielskiego męskiego.

Sambor, dnia 30. czerwca 1905.

Nakladem funduszu szkolnego krajowego.

Z drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie pod zarządem J. Niedopada.

Dodatek do Nr. 19. „Dziennika urzędowego“
c. k. Rady szkolnej krajowej z r. 1905.

Ustawa

z dnia 17. lutego 1885 Dz. ust. kraj. Nr. 41. o tępieniu kanianki i szkodliwych ostów.

§ 1. Każdy właściciel, posiadacz, dzierżawca lub zawiadowca gruntu, obowiązany jest tępić kaniankę, także wylubem zwaną i wszelkie szkodliwe osty, znajdujące się na gruntach w jego posiadaniu, dzierżeniu lub pod jego zarządem będących, a to w takim czasie, zanim rośliny te zaczną kwitnąć lub dojrzewać.

§ 2. Gdyby ktokolwiek powyższego obowiązku w przepisanym czasie nie wypełnił, winien naczelnik gminy, względnie przełożony obszaru dworskiego, wezwać go do tego i stosowny wyznaczyć mu termin, a po bezskutecznym tegoż upływie zarządzić tępienie kanianki i ostów na koszt opieszałego.

§ 3. W ostatnim wypadku ulegnie opieszały grzywnie od 50 ct. do 2 zł., a w razie powtórnej opieszałości do wysokości 5 zł.; w przypadku niemożliwości płacenia, aresztowi od 1 do 3 dni.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich odnośnej gminy.

§ 4. Karę na członków gminy orzeka naczelnik gminy wspólnie z dwoma asesorami (przysiężnymi) w poruczonym zakresie działania, zaś na członków zwierzchności gminnej, przełożonego obszaru dworskiego, tudzież na mieszkających na tymże obszarze, polityczna władza powiatowa. Orzeczenie to będzie skazanemu doręczone na piśmie albo oznajmione mu w kancelaryi urzędu gminnego w obecności dwóch świadków. W ostatnim wypadku oznajmienie i dzień tegoż winno być zapisane w protokole i stwierdzone tamże przez dwóch świadków.

§ 5. Zażalenie przeciwko orzeczeniu może być wniesionem ustnie lub pisemnie do politycznej władzy powiatowej za pośrednictwem naczelnika gminy, względnie do c. k. Namiestnictwa za pośrednictwem politycznej władzy powiatowej, w przeciągu dni 8 od dnia doręczenia, względnie oznajmienia orzeczenia. Przeciwko dwom równobrzmiącym orzeczeniom nie służy prawo dalszego odwołania się.

§ 6. C. k. Żandarmerya, straż polowa i dozorcy drogowi obowiązani są z urzędu donosić o każdem dostrzeżonem przekroczeniu tej ustawy naczelnikowi gminy, gdyby zaś naczelnik gminy sam przekroczenia tego się dopuścił, politycznej władzy powiatowej.

§ 7. W razie zaniedbania wykonania tej ustawy ze strony naczelników gmin lub przełożonych obszarów dworskich, winna polityczna władza powiatowa stosowne poczynić zarządzenia, i na takiego naczelnika gminy, względnie przełożonego obszaru dworskiego, nałożyć grzywnę od 5 do 10 zł., która wpłynie do funduszów Rady powiatowej.

§ 8. Ustawa ta będzie dwa razy każdego roku, a mianowicie w połowie marca i z początkiem czerwca przez naczelników gmin i przełożonych obszarów dworskich ogłaszaną.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. sierpnia 1885, ogłoszone w Dz. ust. kraj. Nr. 42. z r. 1885, względem wykonania ustawy krajowej z dnia 17. lutego 1885 o tępieniu kanianki także „wylubem" zwanej, i szkodliwych ostów.

§ 1. Naczelnicy gmin i przełożeni obszarów dworskich są obowiązani przepisy powyższej ustawy, tudzież zawarte w niniejszem pouczeniu wskazówki co do postępowania przy tępieniu kanianki i szkodliwych ostów, ogłaszać w sposób dotychczas zwykle używany dwa razy każdego roku, a to w połowie marca i z początkiem czerwca.

A. O tępieniu kanianki.

§ 2. W miejscach gdzie okaże się kanianka, należy wszystkie tam znajdujące się rośliny, niemniej rośliny miejsca te okalające, a to w promieniu przynajmniej 30 centymetrowym od miejsc kanianką zarażonych, przy samej ziemi sierpem zżynać i w kupy układać. Następnie pokrywa się takie miejsca grubą warstwą słomy, na długość jednej stopy pociętej, lub w braku tejże dostateczną ilością wiór albo chrustu i w ten sposób pali zżętą kaniankę i koniczynę, p o c z e m m a j ą b y ć d o t y c z ą c e m i e j s c a s t a r a n n i e p r z e k o p a n e.

§ 3. Posiadacze, dzierżawcy lub zawiadowcy gruntów, winni przepisane powyżej tępienie najpóźniej po pierwszem skoszeniu koniczyny uskutecznić. Zaleca się jednak ścierniska z koniczyną już w jesieni, zaś łany koniczyny w następnej wiośnie z największą starannością przejść i napotkaną kaniankę w sposób wyżej wskazany zniszczyć.

§ 4. Po ukończeniu pierwszej kośby koniczyny, winien naczelnik gminy, względnie przełożony obszaru dworskiego z przyzwaniem dwóch mężów zaufania, przedsięwziąć oględziny wszystkich gruntów, na których znachodzić się może kanianka, zatyczyć miejsca kanianką zarażone, a następnie z odwołaniem się na § 2. ustawy, wezwać zawiadowców dotyczących gruntów, aby tępienie kanianki najdalej w przeciągu 14 dni uskutecznili.

§ 5. Po upływie oznaczonego terminu obowiązany jest naczelnik gminy, względnie przełożony obszaru dworskiego, przekonać się o wykonaniu powyższego polecenia, a w przeciwnym razie zarządzić wytępienie kanianki na koszt opieszałego.

Przeciw opieszałym postąpić ma naczelnik gminy w myśl §§ 3. i 4. ustawy zaś przełożony obszaru dworskiego winien o wypadkach takiej opieszałości donieść politycznej władzy powiatowej, która wyda stosowne orzeczenie.

B. O tępieniu szkodliwych ostów.

§ 6. Okok starannej uprawy roli i użycia czystego nasienia jedynym środkiem tępienia ostów jest wyplewienie ich z korzeniem.

Z początkiem wiosny, gdy osty są jeszcze małe, należy je niszczyć przez dosyć głębokie wykopywanie zapomocą motyki, skoro jednak podrosną, wykopywanie ich byłoby często więcej szkodliwem aniżeli pożytecznem, gdyż w ten sposób osty nie dadzą się usunąć z korzeniem i w takim razie wskazane jest wyrywanie ostów z korzeniem, która to czynność zaraz po obfitym deszczu bez wielkiej trudności rękami wykonaną być może.

§ 7. Wedle powyższych wskazówek przedsiębrać mają gospodarze zaraz na wiosnę tępienie ostów i w tej czynności nie ustawać tak długo, dokąd niszczenie ostów jest możliwe bez uszkodzenia rozwijającej się rośliny uprawnej.

§ 8. Przy sposobności pierwszego ogłoszenia ustawy w miesiącu marcu, winien naczelnik gminy, względnie przełożony obszaru dworskiego, wezwać gospodarzy gruntów, aby zajęli się wyplewieniem ostów w porze wiosennej.

§ 9. Obowiązkiem naczelnika gminy, względnie przełożonego obszaru dworskiego, jest także w czasie od początku miesiąca kwietnia do połowy maja przekonywać się o wykonaniu powyższego polecenia, przytem zwrócić stanowczo uwagę opieszałych na przepisy §§ 2. i 3. ustawy, a gdyby to przedstawienie nie skutkowało, postąpić w myśl § 5. niniejszego rozporządzenia

§ 10. Jeżeliby pomimo to na gruntach ornych znajdowały się w czasie żniw osty szkodliwe w większej ilości, naczelnik gminy, względnie przełożony obszaru dworskiego, ma bacznie czuwać nad tem, aby po zżęciu lub skoszeniu zboża pozostawiono osty na polu i tam je spalono.

W żadnym razie nie wolno pozostawionych na polu ostów wyrzucać na drogi polne, sogłówki lub miedze, gdyż stąd mogłoby nasienie tej szkodliwej rośliny wszędzie być zawleczone przez wozy, którymi zboże z pola bywa zwożone.

§ 11. W okolicach gdzie na ugorach wielkie ilości ostu się puszczają i plewienie wielkich wymagałoby kosztów, jakoteż na pastwiskach prywatnych i gmin-

nych, winien być oset koszonym, zgromadzonym na kupy i niszczonym przez spalenie, a ta czynność tyle razy w roku ma być powtarzaną, aby ta szkodliwa roślina nie była dopuszczoną do kwiatu,[1]) a tem mniej do dojrzenia.

§ 12. Tępienie ostów na drogach gminnych jest obowiązkiem gmin, zaś na drogach powiatowych, krajowych i rządowych obowiązkiem tych władz, które przez swe organa drogowe temi drogami zarządzają.

Wyciąg z okólnika

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. kwietnia 1905 l. 28.434, w sprawie tępienia kanianki i ostów.

Według doniesienia c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego, kanianka i oset w przeszłym roku rozwinęły się w zatrważającej ilości i obawiać się należy, że ich inwazya odtąd będzie jeszcze większą, a to częścią z nasion na polach wysypanych, częścią zaś z powodu wysiewu zanieczyszczonego nasienia.

Aby zapobiedz dalszemu zachwaszczaniu gruntów, winny powołane do tego czynniki nietylko zarządzić tępienie już zakorzenionych ostów i kanianki, lecz także pouczyć najszersze koła, że jednym z nieodzownych środków przeciw zachwaszczeniu gruntów jest dobór czystego nasienia. Takiego nasienia dostarczyć mogą firmy kontrolowane przez krajową Stacyę botaniczno-rolniczą we Lwowie.

O ileby jednak chodziło o zakupione gdzieindziej lub na własnych gruntach wyprodukowane nasienie koniczyny, o którem niema pewności, czy jest wolne od kanianki, można co do tego zasięgnąć opinii krajowej Stacyi botaniczno-rolniczej we Lwowie, która nasiona przesłane przez włościan bada bezpłatnie[2]).

---

[1]) Osty należy raz w czerwcu a drugi raz w sierpniu, zawsze jednak przed okwitnięciem kilkakrotnie wykosić i gdy tylko nieco przeschną spalić lub zakopać. — Zostawione bowiem po skoszeniu na miejscu, jeżeli już były zakwitły, mogą wytworzyć nasienie, które wiatry rozniosą. Lepiej jest, gdzie to możliwe, wyplewić je z korzeniami po deszczu.

Zarządzenie to należy tyle razy powtarzać, ile razy osty wyrastać będą, by je osłabić i nie dopuścić do zakwitnienia.

[2]) Ciężar przesyłanych do oceny próbek koniczyny, lucerny powinien wynosić 250 gramów. — Adres przesyłki: Wzory bez wartości. Krajowa Stacya botaniczno-rolnicza we Lwowie, ulica Zyblikiewicza l. 32 a.

Obok przesłanej do zbadania próbki należy wystosować do Stacyi pismo uwierzytelnione potwierdzeniem miejscowego Urzędu gminnego, Kółka rolniczego lub Urzędu parafialnego następującej treści: „Próbkę tego nasienia, jako przeznaczonego dla włościan upraszam zbadać na zawartość kanianki bezpłatnie“. Podpis i adres właściciela, potwierdzenie władzy miejscowej.

Opłata pocztowa od próbek wynosi do wagi 250 gramów 10 groszy. Orzeczenie co do czystości nasienia lub obecności kanianki wydaje Stacya bezzwłocznie.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.
Z drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie pod zarządem J. Niedopada.